

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 178/2013
05.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Драганом Вуксановић, као записничарем, у кривичном предмету окр. О.К. и др, због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окр. О.К., адв.М.Т., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1412/10 од 12.01.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3480/12 од 04.06.2013. године, у седници већа одржаној 05.12.2013. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окр. О.К., поднет против правноснажних пресуда Вишег суда у Београду К 1412/10 од 12.01.2012. године и Апелационог суда у Београду Кж1 3480/12 од 04.06.2013. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду К 1412/10 од 12.01.2012. године оглашени су кривим и осуђени и то:

- окр. О.К., због кривичног дела тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. КЗ – на казну затвора у трајању од 15 година;
- окр. С.Ј., због кривичног дела убиство из члана 113. КЗ и тешко убиство у покушају из члана 114. став 1. тачка 6. у вези члана 30. КЗ, на јединствену казну затвора у трајању од 17 година и
- окр. М.М., због кривичног дела неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривичног дела помоћ учиниоцу после извршеног кривичног дела из члана 333. став 3. у вези става 1. КЗ, на јединствену казну затвора у трајању од четири године и четири месеца.

Истом пресудом, на основу члана 354. тачка 2. ЗКП одбијена је оптужба и то:

- према окр. О.К. и окр. С.Ј. за по једно кривично дело недозвољено држање оружја и експлозивних материја из члана 348. став 1. КЗ;

- према окр. О.К. за кривично дело ометања овлашћених службених лица у обављању послова безбедности одржавању јавног реда и мира из члана 23. Закона о јавном реду и миру и

- према окр. М.М. за кривично дело недозвољено држање оружја из члана 348. став 1. КЗ.

На основу члана 355. тачка 2. ЗКП окр. О.К. ослобођена је од оптужбе за кривично дело неовлашћена производња, држање и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. КЗ и кривично дело тешко убиство из члана 114. став 1. тачка 1. у вези члана 33. КЗ.

Одлучујући о жалбама Вишег јавног тужиоца у Београду, окривљених О.К., С.Ј. и њихових бранилаца и браниоца окр. М.М., Апелациони суд у Београду је пресудом Кж1 3480/12 од 04.06.2013. године, делимичним уважањем жалбе Вишег јавног тужиоца у Београду, преиначио првостепену пресуду у односу на окр.С.Ј. и то само у погледу одлуке о кривичној санкцији, тако што га је за кривична дела за која је првостепеном пресудом оглашен кривим осудио на јединствену казну затвора у трајању од 20 година, док је жалбу Вишег јавног тужиоца у преосталом делу, као и жалбе окривљених О.К. и С.Ј. и њихових бранилаца и браниоца окр.М.М. одбио као неосноване и првостепену пресуду у непреиначеном делу потврдио.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окр. О.К., адв.М.Т., поднео је, на основу члана 485. ЗКП, захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. и тачка 11. ЗКП („Службени гласник РС“ број 58/04 ... 76/10) и повреде члана 33. став 2. Устава Србије и одговарајуће одредбе члана 45. примењеног Законика о кривичном поступку, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев за заштиту законитости, укине првостепену и другостепену пресуду у односу на окр.О.К. и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак пред потпуно измењеним већем.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоце, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Одредбом члана 604. став 1. Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...32/13) прописано је да се законитост радњи предузетих пре почетка примене тог законика оцењује по одредбама Законика о кривичном поступку („Службени гласник РС“ број 58/04...76/10), па је Врховни касациони суд, у смислу цитиране законске одредбе, испитао законитост

побијаних пресуда према Законикау о кривичном поступку који је важио у време њиховог доношења.

Бранилац окривљене О.К. у захтеву наводи да су првостепена и другостепена пресуда засноване на доказима на којима се не могу заснивати.

Наиме, према наводима захтева, окривљена је у преткривичном поступку саслушана у присуству браниоца скоро 13 сати након лишења слободе, а за то време је саслушавана без присуства браниоца, од стране вишег инспектора који су вишечасовним испитивањем и изнуривањем окривљене изнудили њено признање.

Изнете наводе захтева којима бранилац указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 10. ЗКП Врховни касациони суд оцењује неоснованим.

Иста повреда закона истицана је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ови жалбени наводи неосновани и о томе, на страни 5 у четвртом ставу и на страни 6 у првом ставу, дао веома детаљне и јасне разлоге које Врховни касациони суд у свему прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на њих упућује.

Према наводима захтева, поступање службеника полиције према окривљеној, од момента лишења слободе до њеног саслушања у присуству браниоца, противно је одредбама члана 33. став 2. Устава Републике Србије и одговарајућим одредбама члана 45. примењеног ЗКП.

Ови наводи захтева нису могли бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, с обзиром на то да у случају када је захтев поднет због повреде неког права зајемченог уставом, та повреда мора бити утврђена одлуком уставног суда и таква одлука, сходно одредби члана 484. ЗКП, мора бити достављена уз захтев за заштиту законитости, а у конкретном случају таква одлука није достављена.

Наводи захтева којима се указује да је првостепеном и другостепеном пресудом повређен закон из члана 485. став 1. тачка 1. важећег ЗКП у вези члана 368. став 1. тачка 11. раније важећег ЗКП, односе се на повреду закона која такође није могла бити предмет испитивања од стране Врховног касационог суда по захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене, јер не представља повреду закона прописану одредбом члана 485. тачка 4. сада важећег Законика о кривичном поступку.

Из изнетих разлога, на основу одредбе члана 491. ЗКП, одлучено је као у изреци ове пресуде.

Записничар - саветник
Драгана Вуксановић,с.р.

Председник већа-судија
Драгиша Ђорђевић,с.р.